Друштво за телекомуникације и ТЕЛФОР

Допринос развоју телекомуникација и информационих технологија у Србији

Београд, новембар 2022. године

Уводна реч

Друштво за телекомуникације и ТЕЛФОР свакако су врло заслужни за развој Србије у области телекомуникација и информационих технологија. Њихов континуитет траје већ 30 година. Ова кратка публикација има за циљ да нас подсети и да сачува од заборава низ релевантних података. Наравно да није било могуће обухватити њихову богату историју, већ смо се определили само за, по нашем мишљењу, неке битне чињенице. Надамо се да ће се и у будућности наставити са даљим доприносима развоју Србије у једној од најпропулзивнијих области данашњице.

Председник Друштва за телекомуникације проф. др Александар Нешковић
Уредник проф. др Душан Драјић

Друштво за телекомуникације и ТЕЛФОР

Идеја о оснивању удружења телекомуникационих инжењера постојала је у Србији на факултетима, институтима и у тадашњој индустрији одавно, али је посебно интензивирана почетком деведесетих година двадесетог века. Оснивачки састанак Друштва за телекомуникације – ДТ одржан је на Електротехничком факултету у Београду у мају 1993. године. Присуствовало је 92 инжењера из Београда, Новог Сада и Ниша. Једногласно је подржан предлог да се оснује Друштво за телекомуникације. Изабран је Управни одбор ДТ и за првог председника изабран је проф. др Илија Стојановић, дописни члан САНУ. ДТ је формално основано у августу 1993. године када је уписано у одговарајући државни регистар. У посебном прилогу дате су биографије најзаслужнијих чланова. Непосредно после оснивачког састанка, Управни одбор ДТ донео је одлуку да се покрене научна конференција Телекомуникациони форум (ТЕЛФОР). Први ТЕЛФОР је одржан у новембру 1993. године. За први ТЕЛФОР поднета су 102 рада, а на конференцији било је присутно 550 учесника. Одржана су два пленарна састанка, осам секција и један округли сто. Објављен је штампани Зборник прихваћених радова. Традиција одржавања ТЕЛФОР-а, као годишње научне конференције и једне од основних активности ДТ, настављена је и следећих година и траје до данас.

Почасни одбор конференције ТЕЛФОР сачињавају: Генерални директор „ТЕЛЕКОМ Србија“, Генерални директор VLATACOM d.o.o., Министар трговине, туризма и телекомуникација Србије, Министар просвете, науке и технолошког развоја, Председник Програмског одбора ТЕЛФОР-а, Председник Организационог одбора ТЕЛФОР-а и Председник Управног одбора ТЕЛФОР-а. У посебном додатку дат је кратак статистички преглед свих досадашњих конференција са координаторима секција. Ту су и краће биографије најзаслужнијих чланова Организационог одбора.

Године 2007, после смрти академика проф. др Илије Стојановића, за председника Управног одбора изабран је проф. др Ђорђе Пауновић који је ту дужност обављао до своје смрти, августа 2021. године. Садашњи председник је проф. др Александар Нешковић.

У протеклих скоро 30 година деловања ДТ и ТЕЛФОР-а, могу се издвојити три карактеристична временска периода: период од 1993. до 2000. године, период од 2000. до 2009. године и период од 2009. године до данас. У првом периоду коришћена је тада уобичајена технологија, радови су куцани на писаћим машинама и слати поштом. Примани су и радови из иностранства, али су то више били изузеци него правило. WEB сајт і CD зборник радова ТЕЛФОР-а уведени су 2000. године. Од 2013. године, у сарадњи са компанијом MAKSNET, омогућено је *online* праћење главних дешавања на конференцији уживо на WEB страници ТЕЛФОР-а. На конференцији 2017. године први пут је један рад презентован *online* коришћењем CISCO *Webex* платформе. Већ следеће године на овај начин презентован је 21 рад, а 2019. године 22 рада. Конференције у 2020. и 2021. години су због услова пандемије

у потпуности одржане *online*. Коришћена је, такође, CISCO *Webex* платформа, а свечано отварање, пленарна предавања и презентације компанија било је могуће пратити преко *streaming*-а доступног на WEB страници ТЕЛФОР-а.

Надамо се да ове године почиње нови период.

Сарадња са другим међународним конференцијама је постепено појачавана. Под покровитељством IEEE (*Institute of Electrical and Electronics Engineers*), паралелно са ТЕЛФОР-ом, организовани су у претходном периоду и други међународни научни скупови:

- *Symposium on Neural Networks and Applications* (NEUREL), *biennial scientific meeting held in Belgrade from* 1990 *to* 2018, *General Chair* Branimir Reljin;
- EUROCON 2005 – *The International Conference on "Computer as a Tool", Nov.* 21-24, 2005, *Belgrade, General Chair* Đorđe Paunović;
- 5th IEEE *European Conference on Circuits and Systems for Communications* (ECCSC'10), *Nov.* 23–25, 2010, *Belgrade, Conference Cochairs*: Dejan Tošić (UB), Đorđe Paunović (UB), Florin Constatinescu (*Politehnica University, Bucharest*).

Почевши од 2009. године ТЕЛФОР је постепено прерастао у запажену двојезичну (српски и енглески језик) међународну регионалну IEEE конференцију са све већим учешћем аутора изван Србије. Развијена је посебна WEB апликација за предају, обраду и рецензију радова, а увођене су и нове секције на ТЕЛФОР конференцији.

На ТЕЛФОР-у се, као реномираној IEEE конференцији, приказују и расправљају сви релевантни аспекти телекомуникација и информационих технологија: истраживања, технички аспекти, развој, економија, образовање, опрема, сервиси и системи. ТЕЛФОР конференција регуларно има велики број аутора, појединачних посетилаца и представника компанија из преко 30 различитих земаља (из Србије, суседних земаља, локалног региона, EU, са Блиског истока, из Северне Африке, из Русије и света), из свих телекомуникационих и блиских сегмената. Типично, између 250 и 400 рецензираних научних и експертских радова се сваке године презентира и публикује у CD зборнику радова, на енглеском или српском језику, са око 500-600 аутора и коаутора.

У складу са законом, 2011. године, ДТ је пререгистровано и усвојен је нови Статут. Удружење „Друштво за телекомуникације – ДТ“ је регистровано као невладино и непрофитно удружење, основано на неодређено време ради остваривања циљева у области ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА И ИНФОРМАЦИОНИХ ТЕХНОЛОГИЈА. Удружење има својство правног лица и права и обавезе које му припадају на основу Закона и Статута. Циљеви Удружења су: развој, унапређивање и промоција области телекомуникација и информационих технологија, као и помагање и подстицање стручних, научних и професионалних активности чланова ДТ. Ради остваривања својих циљева, ДТ окупља индивидуалне чланове и друге заинтересоване ради међусобног упознавања, стручног информисања и техничког усавршавања. ДТ окупља и колективне чланове (правна лица) у циљу међусобне сарадње. ДТ организује стручне и научне скупове, састанке и семинаре, самостално или у заједници са другим организацијама. Чланови ДТ (из Србије) су, већином, телекомуникациони инжењери, али, такође, и економисти, правници, менаџери

приватних и државних фирми, државни функционери, студенти, професори, истраживачи, оператори, сервисери и др.

ДТ је главни издавач TELFOR *Journal-a,* реномираног научног часописа који излази више од десет година, кога индексирају *Serbian Citation Index, Directory of Open Access Journals* – DOAJ, SCOPUS, *Google Scholar*. Типично, TELFOR *Journal* сваке године сумира најбоља достигнућа са претходног ТЕЛФОР-а, при чему се публикују само проширени и поново рецензирани радови, о чему се детаљније излаже у посебном додатку посвећеном овом часопису.

У складу са политиком ДТ, у оквиру посебних секција, на ТЕЛФОР-у наступају значајне компаније које послују на српском тржишту и приказују своје резултате и идеје: ТЕЛЕКОМ Србија, VLATACOM, NOKIA, ROAMING, A1, CETIN, CISCO, YETTEL, *Teri Engineering*, ERICSSON, HUAWEI, SBB, ИРИТЕЛ, Институт „Михајло Пупин“, RNIDS, INGRAM, *Alcatel–Lucent*, HP, IBM, *Intracom*, *Juniper*, *Microsoft*, *Motorola*, *Rohde&Schwarz*, *Siemens*, *Konsing*, Telefonija, итд. Такође се одржава и низ округлих столова посвећених актуелним темама.

ДТ има посебно добру сарадњу са IEEE - највећим светским удружењем електро-инжењера (IEEE има око 400.000 чланова у свету). ДТ блиско сарађује са IEEE *Region* 8, IEEE *Serbia&Montenegro* COM *Chapter* и IEEE *Serbia&Montenegro Section*. IEEE је покровитељ ТЕЛФОР конференције. После ТЕЛФОР-а сви позитивно рецензирани, реферисани и коначно прихваћени радови подносе се за публиковање у IEEE *Xplore* дигиталној библиотеци.

БИОГРАФИЈЕ најзначајнијих чланова

Академик професор др ИЛИЈА СТОЈАНОВИЋ

Рођен је 1924. године у Оточцу, Лика. Школовао се у Оточцу, Госпићу и Београду где је 1951. дипломирао на Одсеку за телекомуникације и електронику Електротехничког факултета Универзитета у Београду. Исте године запослио се у својству млађег индустријског инжењера на Електротехничком факултету у Београду, а 1953. године изабран је за асистента. На истом Факултету одбранио је докторску дисертацију 1957. године. Године 1956. изабран је за предавача, 1957. за доцента, 1962. за ванредног професора и 1971. за редовног професора. За дописног члана Српске академије наука и уметности изабран је 1985, а за редовног 2000. године. Основао је Катедру за телекомуникације чији је шеф био 19 година, а касније и управник Завода за телекомуникације и рачунарску технику. У периоду од 1961. до 1963. био је продекан Факултета, а у четири мандата биран је и за Председника Савета Факултета. Поред наставне делатности на матичном факултету, држао је наставу и на Електротехничким факултетима у Титограду и Бања Луци, као и на Факултету техничких наука у Новом Саду. Предавао је предмете: Основи телекомуникација, Техника веза, Радио-релејне везе, Шумови у телекомуникацијама и Принципи модерних аналогних и дигиталних телекомуникација. Такође је узео видно учешће на последипломским студијама, где је дужи временски период био шеф Смера за телекомуникације. Водио је већи број магистарских и докторских теза. Поред рада на Факултету сарађивао је у својству научног саветника у РТВ Београд, Институту „Михајло Пупин“ и Електронској индустрији.

Посебно треба истаћи делатност проф. Стојановића у области телекомуникација на међународном плану. У периоду 1973-1976, на залагање и уз активно учествовање проф. Стојановића, Југославија је учествовала у пројекту Европске економске заједнице на истраживањима и реализацији земаљске сателитске антене са стручњацима из Француске, Швајцарске, Италије и Холандије.

Био је активан учесник готово свих међународних конференција у оквиру ITU (*International Telecommunication Union*) на којима је планирана додела фреквенција и коришћење радио-спектра од 1961. по до краја двадесетог века. У том послу имао је изузетне успехе. Године 1984. на Конференцији за UKT FM радиодифузију у Женеви био је изабран за Председника Комитета који је израдио план расподеле фреквенција за земље Европе, Азије и Африке. У току 1985. године проф. Стојановић је од стране ITU био уврштен у листу 10 најпознатијих светских стручњака у области телекомуникација и као такав учествовао на позивним предавањима на састанку афричких земаља у Најробију, азијских у Бангкоку и европских у Паризу. То су били припремни састанци за до тада највећу светску конференцију у области телекомуникација „Употреба геостационарне сателитске орбите и планирање космичких служби“ (*World Administrative Radio Conference* (WARC) *on the Use of the Geostationary Satellite orbit* (ORB-1) *and Planning of the Space*

Services Using It (ORB-2)), која је одржана 1985. у Женеви. Био је председник ове конференције.

1986. године изабран је за председника *Plenary Assembly of the* CCIR (*Comité Consultatif International des Radiocommunications*), а 1987. године и за председника Панела експерата ITU за будућу улогу и организацију Бироа за међународну регистрацију и доделу свих фреквенција IFRB (*International Frequency Registration Board*).

Научни радови проф. Стојановића, публиковани у иностраним и домаћим публикацијама, посвећени су телекомуникацијама. Значајне доприносе дао је у области заштите од интерференције у системима са проширеним спектром. Поред осталог бавио се предикцијом јачине електричног поља и компресијом сигнала. Посебно треба нагласити да је објавио 5 књига, а међу њима и фундаментални уџбеник „Основи телекомуникација“ који је имао 8 издања и био коришћен на више факултета.

Изузетан је траг који је оставио у практичном инжењерском раду и то у изградњи целокупне телекомуникационе инфраструктуре у Југославији. Као појединац или у тимовима урадио је велики број пројеката и учествовао у њиховој реализацији. Неки од њих су: мрежа ТВ предајника радио-дифузног система Србије и Црне Горе, велики број радио-релејних веза магистралног значаја, мрежа за управљање 380kV системом електропривреде Југославије итд. Иако је био у пензији, од 1989. до маја 1994. године, радио је са пуним радним временом у МОБТЕЛ Србија БК-ПТТ на увођењу јавних мобилних система у Србији.

Одликован је орденом заслуга за народ са сребрним крацима (1945.) и орденом Републике са сребрним венцима (1978.), а добио је две награде РТВ Београд за најбоље научно дело из телекомуникација и две награде ЕТАН-а за најбољи рад у области телекомуникација. Добитник је Седмојулске награде за 1970. годину.

Године 2007. (када је преминуо) уведена је награда „Проф. др Илија Стојановић“. Друштво за телекомуникације додељивало је ову награду, у оквиру конференције ТЕЛФОР, за најбољи научни рад.

Професор др ЂОРЂЕ ПАУНОВИЋ

Рођен је 21.7.1938. у Београду од оца Синише, познатог дугогодишњег новинара *Политике,* и мајке Оливере (рођене Аврамовић). Дипломирао је 1962. године на Електротехничком факултету Универзитета у Београду на Одсеку за електронику и телекомуникације. На истом Факултету уписао се 1967. на постдипломске студије, смер „Везе на даљину“. У току израде магистарске тезе добио је Фулбрајтову стипендију и провео школску 1972/73 на усавршавању у САД где је уписао постдипломске студије на *Polytechnic Institute of Brooklyn* (Њујорк) и одбранио тезу за академски степен *Master of Science* (EE). У периоду 1974-1978. радио је на изради докторске дисертације коју је одбранио 1978. на Електротехничком факултету у Београду стекавши звање доктора техничких наука.

Непосредно после дипломирања Ђ. Пауновић се запослио на Електротехничком факултету у Београду, где је провео цео свој радни век. За асистента изабран је 1963. године, за доцента 1979. године, за ванредног професора 1986. године и за редовног професора 1990. године. Од октобра 2003. године, као редовни професор у пензији, стално је био ангажован за учешће на пројектима Факултета и за пружање консултантских услуга трећим лицима.

На редовним и постдипломским студијама увео је, односно предавао, више предмета из области радиокомуникација и радиотехнике, као и из шире области пројектовања телекомуникационих система помоћу рачунара (Радио-системи, Радиотехника, ТВ техника, Системи мобилних радио-веза, Моделирање и симулација у телекомуникацијама, као и низ других). Поред рада на матичном Факултету, држао је наставу у више других школских установа: Електронски факултет у Нишу, ВТВА у Жаркову, Технички факултет у Новом Саду, Електротехнички факултет у Сарајеву. Такође је учествовао у формирању неколико лабораторија у Београду и Нишу.

Руководио је израдом преко 80 дипломских радова, преко 20 магистарских и специјалистичких радова и 2 докторске дисертације. Такође је објавио неколико помоћних уџбеника са решеним проблемима из шире области радиотехнике. Ту посебно треба истаћи уџбеник *Радиотехника - збирка решених проблема*, који је имао неколико издања.

Укупно је публиковао преко 140 научних радова. За своје радове је у млађим данима добио неколико признања.

Професор Пауновић је био овлашћени пројектант за област телекомуникација. Био је руководилац, односно водећи и одговорни пројектант, менаџер, координатор или сарадник у више десетина магистралних и других водећих пројеката, односно укупно више од 1.000 пројеката, студија, елабората за многобројне наручиоце: Телеком Србија, ПТТ Србија, Електропривреда Србије, Агенција за контролу лета Србије и Црне Горе, НИС, Мобтел, ВИП, РТС, војска, као и низ других државних и приватних институција. Као резултат ових активности реализовано је више различитих телекомуникационих система и мрежа и низ софтверских пакета за пројектовање у области радио-комуникација. Посебно се бавио системским аспектима, планирањем и пројектовањем великих телекомуникационих мрежа и система (мобилних, радио, рачунарских, мултимедијалних, оптичких).

Професор Пауновић је учествовао, односно руководио, већим бројем пројеката/потпројеката Министарстава/фондова науке, технологије, технолошког развоја и заштите животне средине, као и војске у ранијим фазама свога рада: „Концепција развоја и повезивања телекомуникационог система Србије“ (1981-1984), „Анализа имуности система са проширеним спектром“ (1982-1985), „Вишенаменски радарски системи“ (1989-90), „СНТИС - Систем научно-технолошких информација Србије“ (1992), „Телекомуникације“ (1996-2000), „Софтверски радио“ (2002-2004), „Развој и реализација софтвера и хардвера за бежичне телекомуникације“ (2005-2007).

У току своје стручне и научне каријере проф. Пауновић је имао интензивну међународну сарадњу. Поред Фулбрајтове стипендије, имао је студијске боравке у Гилфорду, Сиднеју, Бечу. Ово је често резултовало и у набавци најмодерније скупе опреме за Електротехнички факултет.

Проф. Пауновић је био преко 30 година члан IEEE (*Life Senior Member*). Посебно је био активан у региону 8 (EAME - Europe, Africa, Middle East и азијски део Русије). Био је изабран, односно ангажован за: (1) IEEE *Yugoslavia Section Chair* 1993-2001, (2) IEEE *Yugoslavia/Serbia&Montenegro ComSoc Chapter Chair* 1997-2014, (3) *Vice Chair for Technical Activities Region* 8 IEEE (2007-2009), (4) *General Chairman* EUROCON 2005 *Conference*, (5) члан IEEE *Region* 8 *Conference Coordination Committee* 2005-2008, (6) IEEE *Region* 8 *Student Paper Contest Coordinator* 2010-2014. Године 1998. изабран је за члана *International Telecommunications Academy* (ITA) – Москва, Русија.

Значајан део својих активности проф. Пауновић је посветио ТЕЛФОР-у као члан ДТ, односно председник Управног одбора ДТ од његовог оснивања (1993-2021). Био је члан програмских одбора више домаћих и међународних научних конференција.

У својој академској каријери, професор Пауновић је био биран за: шефа Катедре за телекомуникације Електротехничког факултета у Београду, шефа Одсека за електронику, продекана Факултета 1985-87, декана Факултета у два мандата 1987-91, члана Савета и Скупштине Универзитета у Београду у неколико мандата, проректора Универзитета у Београду од 1991-95, члана многобројних комисија, одбора, савета, жирија итд. Проф. Пауновић је изабран за дописног члана Академије инжењерских наука Србије 2007. године, а за редовног члана 2015. године.

На крају, али не и најмање важно, треба истаћи такт и разумевање које је проф. Пауновић показивао у опхођењу са колегама као и са свим другим особама са којима је долазио у контакт.

Од 2022. године Друштво за телекомуникације увело је годишњу награду за најбољи рад на конференцији ТЕЛФОР „Проф. др Ђорђе Пауновић“.

Професор др ЉИЉАНА МИЛИЋ (по рођењу Никитовић)

Рођена је 20.01.1939. године у Чачку од родитеља Миланке (рођене Петровић) и Десимира Никитовића. Основну школу је завршила у Рипњу, а гимназију у Београду. Дипломирала је 1962, магистрирала 1973, докторирала 1978. године, све на Електротехничком факултету Универзитета у Београду. Супруг Бранислав Милић, дипломирани инжењер електротехнике, имају сина Слободана, снаху Марију и унуке Сару и Рајка.

Априла 1962. запослила се у Институту „Михајло Пупин“. У звању научни саветник је од 1992. године. Руководила је пројектима МНТ почевши од 1976. до пензионисања 2008. године. На почетку своје стручне каријере бавила се применом рачунара у пројектовању електричних филтара и увела је аутоматско пројектовање аналогних и дигиталних филтара као метод рада у Институту „Михајло Пупин“. Самостално или са сарадницима развила је софтверске пакете за пројектовање аналогних и дигиталних филтара који су се дуги низ година користили у Институту „Михајло Пупин“ и Електронској индустрији. Бавила се истраживањима у области осетљивости и толеранција код електричних филтара. Ови резултати су допринели квалитету многих практичних решења. Аутор је већег броја техничких решења из области телекомуникација која су ушла у производњу. Током 80-тих година руководила је развојем система за спектралну анализу радио сигнала у реалном времену. Дужност директора Радне јединице Телекомуникације Института „М. Пупин“ обављала је у периоду 1987-1990. Учествовала је у радним телима МНТ, била је члан Стручног већа за електротехничке науке Универзитета у Београду (1995-1997) и члан Савета Универзитета у Београду (1997-2000).

Настава на Електротехничком факултету у Београду: ванредни професор 1991, редовни 2003. године, област дигитална обрада сигнала. Ментор 6 магистарских теза. Члан комисија за докторске дисертације на универзитетима у Београду, Нишу, Новом Саду, Скопљу, *Linkoping*-у (Шведска), и на *Indian Institute of Technology, Bombay* (*Mumbai*). Стручно усавршавање: EPFL, Швајцарска 1974-75. Гостујући професор *Tampere University of Technology* лета 2002, 2003. и 2005. Члан је IEEE са звањем *Life Senior Member*. Члан је Академије инжењерских наука Србије, за дописног члана изабрана је 2003, а за редовног 2009. године.

Награде и признања: Привредна комора Београда за најбољи магистарски рад (1974), ЕТАН за најбољи рад у Комисији за електрична кола (1970 и 1977), Радиотелевизија Београд (1987), „Бранко Раковић“ (1987), „Илија Стојановић“ за најбољи научни рад на конференцији ТЕЛФОР 2008, велика плакета ЕТРАН-а за област Телекомуникације 2006.

Научни доприноси: Концепт *Equal Ripple Tolerance Characteristic* (функција преноса филтра изједначених минимума толеранција), сарадња са J. Neirynck-ом. Примена теорије осетљивости у анализи утицаја губитака у компонентама код електричних филтара. Са М. Лутовцем увела је нову класу IIR дигиталних филтара EMQF (*Elliptic Minimal Q-Factors*), чија је примена виђена у системима са великом брзином обраде и малом потрошњом. Ради у области дискретних система са вишеструким одабирањем, у области варијабилних дигиталних филтара и у области фреквенцијског маскирања. Развила је нову методу за фреквенцијску трансформацију IIR дигиталних филтара и применила на три класе двоканалних IIR банки, коауторство са T. Saramäki-ем. У сарадњи са J. Ћертић дала је више решења за имплементацију система за конверзију фреквенције одабирања, посебно за

системе аналогно-дигиталне конверзије, затим решења за системе реализоване на принципу фреквенцијског маскирања, као и решења за имплементацију ефикасних вишеканалних банки дигиталних филтара. Бави се применом дигиталне обраде сигнала у телекомуникацијама и аудио системима.

Публиковала је преко 150 научних радова од којих су многи цитирани од стране других аутора. Објавила је више поглавља у монографијама, две књиге на српском језику „Рекурзивни дигитални филтри“ (Научна књига, 1982) и универзитетски уџбеник „Увод у дигиталну обраду сигнала“ (Академска мисао, 2009). Аутор је књиге „*Multirate Filtering for Digital Signal Processing*: MATLAB *Applications*”, *Information Science Reference, Hershey* NY, 2009.

Члан Програмског одбора симпозијума ETAN ISYNT (1968-1989), и председник Програмског одбора конференције IEEE *Region* 8, EUROCON 2005. Рецензент за часописе: IEEE *Transactions on Signal Processing*, IEEE *Signal processing Letters*, IEEE *Transactions on Circuits and Systems, Signal Processing, Circuits, Systems and Signal Processing*. Сарађивала је са више међународних конференција у својству члана програмског одбора и/или рецензента. Члан је *Editorial Board*-а часописа *Journal of Circuits, Systems, and Computers*.

Учествовала је у COST и FP програмима Европске Уније. Ангажована је као евалуатор у оквиру програма HORIZON 2020 и HORIZON EUROPE.

У раду Друштва за телекомуникације учествује од 1993. године и у више наврата је била бирана за члана Управног одбора Друштва. Од 1993. учествује у организацији ТЕЛФОР-а као потпредседник Програмског одбора, а затим од 2012. године као председник Организационог одбора и члан Програмског одбора. Године 2020. изабрана је за почасног потпредседника ТЕЛФОР-а. Активно учествује у оснивању часописа TELFOR *Journal* и обавља дужност извршног уредника у периоду 2009 – 2021.

Професор др АЛЕКСАНДАР НЕШКОВИЋ

Рођен је 3.12.1968. године у Београду. Средњу електротехничку школу „Никола Тесла" - Београд завршио је 1987. године (носилац Вукове дипломе). На Електротехничком факултету Универзитета у Београду на профилу Електроника и телекомуникације завршио је студије јула 1993. године, одбранио магистарску тезу априла 1997. године, а докторску дисертацију, из области планирања мобилних радио система, јула 2002. године. На Електротехничком факултету у Београду запослен је од 1994. најпре као асистент-приправник, асистент 1998, доцент 2003, ванредни професор 2010, и редовни професор од 2015. године. Ожењен је и има синове Ђорђа и Милана.

Предаје већи број предмета на свим нивоима студија. Био је ментор за 4 докторске дисертације, 11 магистарских теза, 69 мастер радова и преко 200 дипломских радова. Додатно, био је коментор за једну докторску дисертацију на *University of Westminster* - Лондон. Коаутор је 2 штампана уџбеника и једне књиге. Као руководилац Лабораторије за радио комуникације (акредитоване од стране АТС-а у периоду 2012-2017) значајно је допринео њеном осавремењивању, тако да она данас представља једну од најопремљенијих универзитетских лабораторија из области радио комуникација на нашим просторима. У протеклих десетак година у лабораторију је уложено преко €1.000.000.

У научноистраживачкој делатности ради у области радио комуникација. Бави се моделовањем пропагационог радио канала мобилних радио система, локализацијом корисника у јавним мобилним GSM/DCS/UMTS системима и WLAN мрежама, развија методе за мерење и процену нивоа електромагнетне емисије у непосредној околини базних станица јавних мобилних GSM/DCS/UMTS система, бави се техникама моделовања и компензацијом нелинеарности појачавача LTE предајника, као и метрикама и протоколима рутирања у бежичним *mesh* мрежама. Аутор је 146 научних радова објављених у: еминентним међународним часописима са „*impact factorom*"-ом (укупно 27), еминентним међународним електронским часописима (2), домаћим часописима (7), зборницима радова са међународних конференција (41) и зборницима са домаћих конференција (69). Одржао је 7 предавања по позиву на међународним скуповима, и 2 на националним скуповима. Учествовао је у два FP7 и једном ЕРАСМУС пројекту.

У инжењерско стручном раду био је одговорни пројектант у више стотина пројеката. У већем броју случајева именован је за одговорног пројектанта пројеката републичког и магистралног значаја. Највећи број наведених пројеката је реализован, а објекти су пуштени у редован и комерцијални рад. Додатно, освајач је прве награде на такмичењу „*VIP Android Challenge 2010*", VIP *Mobile*, 2010. Лиценцирани је инжењер и члан Инжењерске коморе Србије.

У међународној сарадњи остварио је бројне краће студијске посете техничким универзитетима у региону и Европи, посебно кроз партнерство у FP7 и ERASMUS пројектима. Дугогодишњи је члан IEEE, при чему је 4 пута учествовао на глобалним IEEE конгресима, а преко 10 пута на регионалним IEEE састанцима.

У организационом раду, на Електротехничком факултету Универзитета у Београду је Шеф Катедре за телекомуникације (од 2017), био је продекан за финансије 2012-2015,

руководилац Смера за радио комуникације (2011-2017). Активан је и у професионалним удружењима: председник IEEE *Serbia and Montenegro* COM *Chapter* (од 2015), члан је Друштва за телекомуникације. Обавља и следеће струковне активности: Председник је Програмског одбора ТЕЛФОР-а (од 2011) и координатор Секције за радио комуникације (од 1997), Председник Управног одбора ДТ од 2021, уредник зборника међународне конференције TELFOR (од 1997.), главни уредник научног часописа ТЕЛФОР *Journal* (од 2021, од 2009 уредник – члан уређивачког одбора), рецензент је радова на домаћим конференцијама: ТЕЛФОР, ЕТРАН, ИНФОТЕХ (БиХ), члан програмског одбора и рецензент на више међународних конференција и часописа.

Професор др ЗОРИЦА НИКОЛИЋ

Рођена је 7. септембра 1955. године у Нишу где је завршила основну и средњу школу. 1974. уписала је Електронски факултет у Нишу на смеру Телекомуникације на коме је 1979. одбранила дипломски рад. Последипломске студије на Електронском факултету, смер телекомуникације, уписала је 1980. а априла 1985. одбранила магистарску тезу. Докторску дисертацију под називом „Перформансе дигиталног сателитског система у присуству шума и сметњи" одбранила је на Електронском факултету Универзитета у Нишу јула 1989. године.

Маја 1981. запослена је у својству асистента приправника на Катедри за телекомуникације Електронског факултета у Нишу. Марта 2000. заснива стални радни однос у звању редовни професор за област Телекомуникације. Држала је предавања и вежбе из већег броја предмета како на основним, мастер, последипломским, тако и на докторским студијама. Такође, држала је наставу на основним студијама Електротехничког факултета у Косовској Митровици, као и на последипломским студијама на Електротехничком факултету у Источном Сарајеву. У свом дугогодишњем педагошком раду била је ментор шест одбрањених докторских и девет магистарских теза. Била је члан комисија за одбрану великог броја докторских и магистарских теза на Електронском факултету у Нишу, као и на Факултету техничких наука у Новом Саду и Електротехничком факултету у Источном Сарајеву.

Члан је *Editorial bord*-а часописа TELFOR *Journal* од његовог оснивања, а у периоду 2012-2014 била је едитор међународног часописа *Radioengineering Journal*. Такође је члан Програмског одбора ТЕЛФОР-а, као и Програмског одбора ТЕЛСИКС-а. Учествовала је у реализацији петнаест домаћих и шест међународних пројеката. Активан је рецензент како домаћих, тако и већег броја међународних часописа. Богат научно истраживачки рад презентовала је у више од 240 публикованих радова од чега је више од тридесет објављено у међународним часописима са СЦИ листе. Такође, има десет радова по позиву на међународним конференцијама.

Зорица Николић је добитник награде „Проф. др Илија Стојановић" за најбољи научни рад из области телекомуникација у 2013. години.

Учествовала је у писању два основна и два помоћна уџбеника као и три монографије националног значаја и једног поглавља у монографији међународног значаја.

Професор др ВЛАДО ДЕЛИЋ

Магистрирао је на Електротехничком факултету Универзитета у Београду 1993. и докторирао 1997. на Факултету техничких наука Универзитета у Новом Саду, где је прошао сва наставничка звања до редовног професора Универзитета у Новом Саду 2013. године. Као наставник допринео је изградњи неколико нових предмета из области обраде сигнала, техничке акустике, говорних технологија, као и вештачке интелигенције, који се предају на више одсека на Факултету техничких наука. Предавао је и на универзитетима у региону као гостујући професор.

У научном раду посвећен је говорној комуникацији човек-машина као области вештачке интелигенције и машинског учења. Његов тим изградио је позицију лидера у развоју и примени говорних технологија у региону јужно-словенских језика. Међу 350 публикација има више од 30 радова у врхунским часописима и монографијама, а два пута је добио награду за најбољи рад на конференцији ТЕЛФОР. Има 10-так шире примењених техничких решења и патената међу којима су иновативни говорни портали и апликације, као и вредна помагала за особе са инвалидитетом. Са својом истраживачком групом добио је више признања за креативан рад и иновације: Гранд при „Златни Архимед" у Москви; Велика златна медаља Новосадског сајма електронике и телекомуникација; Најбоља технолошка иновација у Србији; Најбољи информатички производ у Србији; Повеља „Капетан Миша Анастасијевић" за иновације, као и Првомајску награду за креативни рад и стваралаштво. Данас предводи неколико (интер)националних пројеката као руководилац Групе за акустику и говорне технологије Центра за вибро-акустичке системе и обраду сигнала - ЦЕВАС, који је акредитован као Центар изузетних вредности.

Годинама је био члан Матичног научног одбора за електронику, телекомуникације и информационе технологије, члан стручних већа Сената УНС и шеф Катедре за телекомуникације и обраду сигнала на Факултету техничких наука. Кроз конференцију ТАКТОНС у сарадњи са РТВ Војводине популаризује струку аудио-инжењера. Организовао је низ конференција ДОГС (Дигитална обрада говора и слике) и СПЕЦОМ (Говор и рачунар). Као координатор секције за Политику, регулативу и услуге на ТЕЛФОР-у доприноси повезивању академске заједнице, привреде и институција. У одбору конференције АСТЕК (Асистивне технологије и комуникација) доприноси развоју помагала за особе са инвалидитетом. Као ментор с успехом је предводио студенте и на интернационалним такмичењима. Годинама је био ментор такмичења из телекомуникација на Електријади. Члан је IEEE, AES, ISCA, као и Друштва за телекомуникације.

Преглед свих досадашњих конференција ТЕЛФОР-а

1. **Политика, регулатива и услуге у у телекомуникацијама (такође и Политика, реформе и економија телекомуникација и од 1999 Политика и услуге у телекомуникацијама)**

1993	**1994**	**1995**	**1996**	**1997**	**1998**	**1999**	**2000**	**2001**	**2002**
6	**3**	**5**	**4**	**-**	**8**	**13**	**7**	**15**	**9**
2003	**2004**	**2005**	**2006**	**2007**	**2008**	**2009**	**2010**	**2011**	**2012**
18	**23**	**8**	**19**	**15**	**18**	**26**	**28**	**20**	**9**
2013	**2014**	**2015**	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**	**2020**	**2021**	
10	**9**	**11**	**5**	**8**	**6**	**8**	**-**	**3**	

Координатори: проф. др Наташа Госпић, Панто Урошевић, дипл.инж., проф. др Владо Делић

2. **Телекомуникационе мреже**

1993	**1994**	**1995**	**1996**	**1997**	**1998**	**1999**	**2000**	**2001**	**2002**
18	**9**	**22**	**21**	**17**	**16**	**17**	**18**	**19**	**20**
2003	**2004**	**2005**	**2006**	**2007**	**2008**	**2009**	**2010**	**2011**	**2012**
19	**23**	**39**	**29**	**30**	**42**	**50**	**49**	**33**	**54**
2013	**2014**	**2015**	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**	**2020**	**2021**	
36	**31**	**22**	**22**	**22**	**18**	**19**	**5**	**10**	

Координатори: проф. др Гроздан Петровић, проф. др Александра Смиљанић, др Ненад Крајновић

3. **Комутациони системи**

1993	**1994**	**1995**	**1996**	**1997**	**1998**
17	**25**	**28**	**19**	**34**	**22**
1999	**2000**	**2001**	**2002**	**2003**	**2004**
5	**5**	**5**	**6**	**6**	**8**

Координатор: проф др Станислав Матић, др Ненад Крајновић

4. **Радио-комуникације**

1993	**1994**	**1995**	**1996**	**1997**	**1998**	**1999**	**2000**	**2001**	**2002**
13	**21**	**25**	**21**	**8**	**13**	**10**	**14**	**14**	**14**
2003	**2004**	**2005**	**2006**	**2007**	**2008**	**2009**	**2010**	**2011**	**2012**
20	**5**	**19**	**18**	**17**	**23**	**31**	**42**	**59**	**38**
2013	**2014**	**2015**	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**	**2020**	**2021**	
17	**25**	**23**	**24**	**24**	**14**	**13**	**7**	**14**	

Координатори: проф. др Александар Нешковић, проф. др Наташа Нешковић

5. **Системи преноса сигнала**

1993	**1994**	**1995**	**1996**	**1997**	**1998**	**1999**	**2000**	**2001**	**2002**
13	**11**	**25**	**23**	**20**	**29**	**23**	**13**	**28**	**28**
2003	**2004**	**2005**	**2006**	**2007**	**2008**	**2009**	**2010**	**2011**	**2012**
30	**29**	**16**	**12**	**14**	**14**	**25**	**23**	**24**	**45**
2013	**2014**	**2015**	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**	**2020**	**2021**	
34	**27**	**26**	**24**	**24**	**25**	**26**	**14**	**9**	

Координатори: проф. др Душан Драјић, проф. др Зорица Николић, проф. др Предраг Иваниш

6. **Обрада сигнала**

1993	**1994**	**1995**	**1996**	**1997**	**1998**	**1999**	**2000**	**2001**	**2002**
17	**28**	**25**	**23**	**22**	**22**	**21**	**16**	**21**	**22**
2003	**2004**	**2005**	**2006**	**2007**	**2008**	**2009**	**2010**	**2011**	**2012**
18	**14**	**17**	**12**	**23**	**19**	**44**	**43**	**46**	**62**
2013	**2014**	**2015**	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**	**2020**	**2021**	
29	**37**	**39**	**43**	**19**	**31**	**25**	**20**	**20**	

Координатори: проф. Др Бранимир Рељин, проф. др Драгана Шумарац Павловић, проф. др Јелена Ћертић

7. **Оптичке телекомуникације**

1993	**1994**	**1995**	**1996**	**1997**	**1998**	**1999**	**2000**	**2001**	**2002**
8	**13**	**14**	**8**	**9**	**12**	**5**	**9**	**5**	**15**
2003	**2004**	**2005**	**2006**	**2007**	**2008**	**2009**	**2010**	**2011**	**2012**
12	**7**	**25**	**9**	**10**	**6**	**6**	**16**	**10**	**12**
2013	**2014**	**2015**	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**	**2020**	**2021**	
-	**-**	**-**	**8**	**4**	**6**	**-**	**3**	**4**	

Координатори: проф. др Владанка Аћимовић Распопоцић, проф. др Дејан Гвоздић

8. **Примењена електромагнетика (од 2000 до 2008 „и електроника”)**

1993	**1994**	**1995**	**1996**	**1997**	**1998**	**1999**	**2000**	**2001**	**2002**
-	**6**	**5**	**7**	**11**	**5**	**8**	**10**	**11**	**22**
2003	**2004**	**2005**	**2006**	**2007**	**2008**	**2009**	**2010**	**2011**	**2012**
23	**33**	**25**	**20**	**17**	**29**	**16**	**20**	**24**	**30**
2013	**2014**	**2015**	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**	**2020**	**2021**	
17	**23**	**20**	**35**	**20**	**25**	**18**	**10**	**19**	

Координатори: проф. др Владимир Петровић, проф др. Бранко Колунџија

9. Примењена електроника

2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
-	-	-	21	16	23	41	30
2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
31	21	15	28	13	13	4	19

Координатори: проф. др Миодраг Поповић, проф. др Вујо Дрндаревић, доц. др Јелена Поповић-Божовић

10. Енергетика у телекомуникацијама

1993	1994	1995	1996
-	10	5	5

11. Студентски радови

1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
-	-	-	11	6	6	20	16	15	20
2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
12	15	9	23	28	31	21	23	20	20
2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	
13	11	6	11	12	11	8	2	6	

Координатори: проф. др Наташа Нешковић, проф. др Милка Потребић

12. Мултимедија и видео (само 1998. и 1999. на крају „системи”)

1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
-	-	-	-	-	12	8	-	7	3
2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
39	14	9	20	18	35	50	36	44	36
2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	
25	18	30	19	10	14	11	8	5	

Координатори: проф. др Ирини Рељин, проф. др Миомир Мијић

13. Телевизија и видео системи

1993	1994	1995
-	13	9

Координатор: проф. др Милан Савић

14. Софтверски алати и апликације (до 2004 Рачунарске телекомуникације)

1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
11	5	19	6	8	5	7	7	10	18
2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
18	8	10	34	21	41	69	68	89	86
2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	
58	57	48	46	61	58	46	23	43	

Координатори: проф. др Мило Томашевић, проф. др Јован Ђорђевић, проф. др Мирослав Лутовац

15. Мобилне и бежичне мреже

2018	2019	2020	2021
5	15	8	10

Координатори: доц. др Младен Копривица, доц. др Горан Марковић

ТЕЛФОР кроз време

27. TELEKOMUNIKACIONI
FORUM
TELFOR 2019
Beograd

TELFOR
ТЕЛФОР
ПОШТА
TELFOR
ТЕЛФОР
SIEMEN
ALCATEL
TeleGroup

Telekom Srbija
IP Centrex
Poslovna komunikacija

ВЕЛИКАНИ НАУКЕ О ТЕСЛИ
TIME

ОРГАНИЗАЦИОНИ ОДБОР

За успех ТЕЛФОР-а веома је заслужан Организациони одбор. Свакако да су томе допринели сви чланови овог одбора, али посебно треба истаћи неколико чланова чије су биографије дате у наставку.

Дипломирани инжењер електротехнике ИВАН ПАВЛЕ НАДОР

Рођен је 10.04.1946. године у Суботици. Завршио је Другу београдску гимназију (природно-математички смер) и Електротехнички факултет у Београду (Смер телекомуникације и електроника). Члан је Инжењерске коморе Србије и има лиценце овлашћеног инжењера за пројектовање и за извођача радова. Половину радног стажа је провео у непосредној производњи у фабрици Еи-ВФ уређаја у Земуну. Био је шеф ПЦМ развојне лабораторије и менаџер набавке и магацинског пословања. Године 1984. предводио је стручни тим за изградњу прве везе по оптичком каблу у СФРЈ. Другу половину радног века је радио у ПТТ-у, тј. каснијој Пошти Србије и у Телеком-Србија на пословима развоја и изградње нових релација нарочито за међуградске уређаје и оптичке каблове. У Пошти је био руководилац службе развоја кабловске телевизије. Током бомбардовања 1999. године био је члан тима (са још 5 колегиница) чији је задатак био да одржи „на ногама" телекомуникациони систем Србије. Био је задужен за логистику. За време тих 77 дана тим је учествовао у изградњи 120 нових телекомуникационих веза у Србији, као замену за уништене. Од самог почетка ТЕЛФОР-а био је веома успешан организатор ове конференције, а више пута је излагао и резултате свог рада. Такође, више година се бави дигитализацијом књига. Један је од оснивача НВО „Јеврејска дигитална библиотека" (https://www.jevrejskadigitalnabiblioteka.rs/) чији је задатак да се старе јеврејске књиге дигитализују, а потом и постављају на овај сајт. Тренутно је дигитализовано преко 2000 наслова.

Професор др ЈЕЛЕНА ЋЕРТИЋ

Рођена је у Београду 1970. године, где је завршила основну школу и Математичку гимназију. Дипломирала је, магистрирала и 2011. године докторирала на Електротехничком факултету Универзитета у Београду. Од 1996. године запослена је на Катедри за телекомуникације Електротехничког факултета Универзитета у Београду. Изабрана је у звање ванредног професора 2019. године.

Бави се дигиталном обрадом сигнала, са применом у областима телекомуникација и аудија. Значајно је унапредила наставу из области телекомуникација.

Од 2006. године је члан Организационог одбора ТЕЛФОР-а, а последњих неколико година и његов потпредседник. Од 2021. године је извршни ко-уредник часописа ТЕЛФОР *Journal*. Члан је Управног одбора Друштва за телекомуникације.

Доцент др МЛАДЕН КОПРИВИЦА

Рођен је 1975. године у Сарајеву. 2001. године завршио је основне студије на Одсеку за електронику, телекомуникације и аутоматику, Смер за телекомуникације, на Електротехничком факултету Универзитета у Београду. На истом Факултету магистрирао је јуна 2014. године, а јула 2016. године одбранио је докторску дисертацију из уже научне области Телекомуникација, под називом „Повећање ефикасности метода за мерење интензитета електричног поља у околини базних станица јавних мобилних система".

Младен Копривица је запослен на Електротехничком факултету Универзитета у Београду од јануара 2002. године, првобитно на месту Стручног сарадника – лабораторијског инжењера на Катедри за телекомуникације. Септембра 2014. године унапређен је у Вишег стручног сарадника – вишег лабораторијског инжењера. Фебруара 2017. године изабран је у звање доцента на Катедри за телекомуникације.

Аутор је 58 научних радова објављених у: међународним часописима са *JCR* листе (укупно 8), домаћим часописима (укупно 6), зборницима радова са међународних конференција (укупно 22) и зборницима са домаћих конференција (укупно 22).

Поседује лиценцу одговорног пројектанта телекомуникационих мрежа и система и учествовао је у изради великог броја пројеката, студија, техничких решења и мерења рађених на Катедри за телекомуникације. Поред тога, обавља и послове Руководиоца Лабораторије за мреже и IoT, као и Руководиоца и инструктора на *Cisco Networking* академији и *Huawei* ICT академији Електротехничког факултета Универзитета у Београду.

Младен Копривица је *Senior member* IEEE удружења и потпредседник IEEE секције Србија и Црна Гора. Члан је Друштва за телекомуникације и управног одбора Друштва за телекомуникације. Такође, члан је Инжењерске коморе Србије и Председник Комисије за полагање стручног испита и издавање лиценци за ужу стручну област електроника и телекомуникације.

Младен Копривица је ожењен, отац сина Тодора и ћерке Анђеле.

Свој први научни рад Младен Копривица је објавио у Студентској секцији на конференцији ТЕЛФОР 2001. Након тога, учестовао је на свим наредним ТЕЛФОР-има као део организације, аутор, рецензент, предавач, председавајући на сесији. На свечаном отварању конференције ТЕЛФОР 2020 одржао је предавање по позиву „Мобилне мреже и електромагнетско зрачење: Шта 5G стварно доноси?". Тренутно је председник Организационог одбора конференције ТЕЛФОР, члан Програмског одбора и координатор секције Мобилне и бежичне мреже.

др Ненад Крајновић

Рођен је 17.11.1968. у Београду. Математичку гимназију Вељко Влаховић у Београду завршио је 1987. године. Дипломирао је 1993. године на Елекротехничком факултету у Београду на профилу Електроника и телекомуникације. Дипломски рад, „Рачунарски управљан радио-систем за мерење интензитета електричног поља у ВХФ и УХФ опсегу" је дуго година коришћен за велики број мерења за потребе телекомуникационих оператора и привреде. На Електротехничком факултету у Београду 1997. године одбранио је магистарску тезу, а 2016. године стекао звање доктора техничких наука одбранивши дисертацију под називом „Процена максималне расположивости сложених телекомуникационих мрежа методом линеарне сегментне апроксимације".

Непосредно по дипломирању, 1993. године, запослио се у Лабораторији за телекомуникације Института „Михајло Пупин" у Београду где је радио наредних годину

дана после чега прелази на Електротехнички факултет у Београду на место стручног сарадника на Катедри за телекомуникације. У звањима стручног сарадника и асистента, провео је на Катедри за телекомуникације следеће 22 године, до 2016. године, када прелази у фирму SOX – *Serbian Open Exchange*, која представља први комерцијални домаћи *Internet exchange point*, чији је и суоснивач. Данас је на позицији техничког директора SOX-а.

Током рада на Електротехничком факултету бавио се пројектовањем телекомуникационих мрежа, као и развојем нових Интернет сервиса. У својству одговорног пројектанта или пројектанта сарадника, учествовао је у изради великог броја пројеката за потребе телекомуникационих и мобилних оператора, Интернет сервис провајдера, Војске Србије, као и великих компанија попут Електропривреде Србије, Електромрежа Србије, Пошта Србије, JAT *Airways*, Републичког геодетског завода, Рафинерије нафте Панчево, итд. Активно је учествовао у пројектовању и развоју делова Академске мреже Србије. Коаутор је Студије изводљивости изградње Националног ЦЕРТ-а Србије и аутор више Аката о информационој безбедности за потребе Интернет провајдера. Велики број пројеката је постављао основе и дефинисао стратегију за вишегодишњи даљи развој ових компанија. Аутор је 44 научна рада објављених на конференцијама и у научним часописима, аутор је поглавља у књизи „Интернет и савремено пословање“.

Од почетка професионалног рада члан је IEEE организаиције где сада има статус *Senior Member*. Поседује лиценцу одговорног пројектанта и члан је Инжењерске коморе Србије. У оквиру Инжењерске коморе Србије од самог почетка њеног рада је члан комисије за полагање стручног испита у циљу добијања лиценце за ужу стручну област електроника и телекомуникације. Од почетка коришћења *.yu* и *.rs* Интернет домена, активно је учествовао у њиховој администрацији и био задужен за њихово исправно функционисање.

Од самог почетка ТЕЛФОР-а, интензивно је учествовао у његовом раду кроз објављивање значајног броја радова и радова по позиву, чланству у организационом и програмском одбору. У својству председавајућег више пута је водио сесије из области телекомуникационих мрежа. На ТЕЛФОР-у 2000. године је на отварању конференције презентовао рад по позиву.

ДАНКА ДЕСПОТОВИЋ секретарица Декана Електротехничког факултета Универзитета у Београду

Рођена је 5. јуна 1955. године у Великој Моштаници. Завршила је Економску школу у Београду, а у априлу 1976. године запослила се на Електротехничком факултету Универзитета у Београду, где је и данас ангажована. Била је секретарица Одсека за електронику, телекомуникације и аутоматику, а као секретарица декана ради од 1989. године, када је проф. др Ђорђе Пауновић изабран за декана Факултета. Од њеног запослења, на челу Електротехничког факултета било је десет декана, смењивали су се продекани, мењали режими студирања, а дипломирало је преко петнаест хиљада студената. Није се мењала једино њена безрезервна посвећеност послу, вештина у комуникацији и високи ниво професионализма. Била је и остала сигурни ослонац сваке управе и живи регистар контаката успостављаних деценијама. Имала је разна задужења, као записничар Савета, Проширеног колегијума и других тела Факултета, активно је учествовала у организацији многих конференција и догађаја, прославе Дана Факултета, пријемног испита, акредитације... И данас све послове обавља са урођеном сталоженошћу и оптимизмом, верујући увек искрено и без резерви у свој Факултет, који је био и остаје њена друга кућа.

Током свог дугогодишњег ангажовања упознала је и сарађивала са најеминентнијим професорима Електротехничког факултета и Универзитета, представницима великих

компанија и државним званичницима. Била је у секретаријату или у организационом одбору многих конференција: ЕТРАН, ИТ Жабљак, ИНФОТЕХ Јахорина, НЕУРЕЛ, ТЕЛФОР и других.

Ипак, ТЕЛФОР је био и остао „чедо” које су одгајали најбољи са великом пажњом и љубављу. Данас, када ТЕЛФОР слави 30 година, Данка (како је сви знамо) са поносом истиче да је имала ту част да буде ангажована у његовом рађању и одрастању и да је један делић њеног бића уграђен у његове темеље. Била је то велика одговорност за сваког ко је на било који начин учествовао у стварању и организацији ТЕЛФОР-а. Међутим, ни са чим се не може поредити понос и радост када из првог реда у сали гледате како почиње тај величанствени догађај. Наша Данка је увек била у том првом реду.

ТЕЛФОР *Journal*

На годишњим конференцијама ТЕЛФОР увек се истицао један број оригиналних научних радова као и значајних радова који су проистекли из инжењерске праксе. Формирање научног часописа који би сумирао и представио највредније резултате приказане на ТЕЛФОР-у био је следећи логичан корак. Научни и програмски одбор ТЕЛФОР-а подржали су ову идеју и покренули иницијативу да се оснује међународни часопис са отвореним приступом који би излазио на енглеском језику под називом ТЕЛФОР *Journal*. Први број часописа појавио се јула 2009. године и данас излази у континуитету два пута годишње.

Издавачи ТЕЛФОР *Journal*-а су: Електротехнички факултет Универзитета у Београду, Друштво за телекомуникације и Академска мисао.

Уредништво ТЕЛФОР *Journal*-а:

- Главни и одговорни уредник: проф. др Ђорђе Пауновић (2009–2020), проф. др Александар Нешковић (2021 –);
- Извршни уредник: проф. др Љиљана Милић (2009 – 2022), проф. др Јелена Ћертић (2020 –);
- Међународни уређивачки одбор који се састоји од 8 чланова истакнутих научних радника професора универзитета;
- Тим координатора секција састављен од 13 универзитетских професора из Београда, Ниша и Новог Сада.

Уређивачка политика **ТЕЛФОР *Journal***-а усмерена је на области које су заступљене на ТЕЛФОР-у и отворена је за широк круг аутора. У складу са овим опредељењем у часопису се публикују:

- Проширене и допуњене верзије најбољих радова презентираних на претходној ТЕЛФОР конференцији;
- Радови позвани од стране Уређивачког одбора;
- Радови других аутора који су поднети на разматрање.

Сви поднети радови се рецензирају и подлежу провери на плагијаризам.

ТЕЛФОР *Journal* покрива основне области које су заступљене на ТЕЛФОР конференцији:

1. Политика, регулатива и услуге у у телекомуникацијама
2. Телекомуникационе мреже
3. Радио-комуникације
4. Мобилне бежичне мреже
5. Системи преноса сигнала
6. Обрада сигнала
7. Примењена електроника
8. Примењена електромагнетика
9. Мултимедија
10. Оптичке телекомуникације
11. Софтверски алати и апликације
12. Студентски радови

Треба нагласити да су, уз неке краће корекције назива, мењани и редоследи секција, а да су повремено увођене и нове, о чему се више може видети у делу текста посвећеном прегледу досадашњих конференција ТЕЛФОР.

Часопис излази у електронској и штампаној верзији два пута годишње са просечно 25 публикованих радова на годишњем нивоу. Свим публикованим радовима додељује се одговарајући DOI број.

ТЕЛФОР *Journal* припада класи часописа са отвореним приступом за све заинтересоване читаоце. Аутори прихваћених радова ослобађају се трошкова публиковања.

ТЕЛФОР *Journal* је стекао међународну репутацију. Аутори су из Србије, региона и других европских земаља, затим са Блиског истока, Русије и азијских земаља. Часопис се индексира у следећим значајним базама: SCOPUS, DOAJ (*Directory of Open Access Journals*), *Serbian Citation Index* и *Google Scholar*.